

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
Lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători:

Svetlana Filincova

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Galina Curoșu și avocatul său-Valentin Ilașco, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Curoșu împotriva Societății Comerciale „Transprofil” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin întârziere, încasarea prejudiciului moral, recunoașterea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 octombrie 2014, Galina Curoșu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Transprofil” SRL solicitând încasarea prejudiciului cauzat prin întârziere în sumă de 3675 euro, încasarea prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 32 din str. Iazului, nr.15, mun.Chișinău și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 18 septembrie 2012 a încheiat cu SC „Transprofil” SRL un contract sub nr. 32/2012 privind construcția spațiului locativ și anume apartamentul nr. 32, cu două odăi, amplasat pe str. Iazului, nr. 15, mun. Chișinău, cu suprafața de 58,8 m.p. la prețul de 625 euro pentru un m.p. Valoarea totală a apartamentului a constituit suma de 36752 euro, ce a fost achitată integral.

Menționează că, prețul final al apartamentului necesita a fi recalculat după întocmirea Actului de dare-primire în folosință a apartamentului, în dependență de suprafața „de facto” a apartamentului construit, conform măsurărilor efectuate de către Oficiul Teritorial Cadastral or. Chișinău, care nu include coeficientul cadastral și se achită conform prețului pentru 1 m.p., conform pct. 2.3 al acestui contract. Pct. 2.5 al contractului prevede termenul de transmitere al apartamentului-anul 2012, fără indicarea lunii, zilei.

Sușține că, imobilul din str. Iazului, nr.15, mun. Chișinău a fost dat în exploatare cu întârziere, în vara anului 2014. Cu toate acestea, în prezent pârâtul refuză să-i transmită actele necesare pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 32 din str. Iazului, nr.15, mun. Chișinău.

Indică reclamanta că pârâtul, anterior, a întocmit cu data de 03 septembrie 2013, un Acord adițional sub nr. 32 la contractul nr. 32/2012 din 18 septembrie 2012, conform căruia suprafața totală a apartamentului este deja de 68.8 m.p. și costul apartamentului constituie 46096,80 euro. Totodată, a întocmit și un act de predare - primire pentru executarea lucrărilor interioare, în care a indicat de la sine că suprafața totală a apartamentului este de 68,8 m.p., impunând-o să-l semneze și să achite suplimentar pentru 10 m.p., însă a refuzat.

SRL „Geotop Grup”, la solicitarea pârâtului, la 17 aprilie 2012 a măsurat suprafața apartamentului și a întocmit planul încăperii izolate, stabilind că suprafața totală a apartamentului constituie 60,2 m.p. și nicidecum de 68,8 m.p.

Precizează reclamanta că, era de acord să achite pârâtului diferența de surplus a suprafeței conform calculelor efectuate de întreprinderea specializată, însă pârâtul insista la achitarea conform calcului său, adică pentru 68,8 m.p.

La 14 iulie 2014 s-a adresat ÎS „Cadastru”, Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău solicitând efectuarea măsurărilor suprafeței reale a apartamentului și la 28 iulie 2014 specialistul tehnic al ÎS „Cadastru” a efectuat măsurările suprafeței apartamentului nr. 32 din str. Iazului, nr.15, mun. Chișinău, conform cărora a stabilit că suprafața apartamentului constituie 59,6 m.p. Astfel, urmează să achite suplimentar pentru surplusul de suprafață de 0,8 m.p. suma de 500 euro ($59,6 - 58,8 = 0,8$; $0,8 \times 625 = 500$ euro) și s-a deplasat la oficiul SC „Transprofil” SRL, amplasat pe str. Belgrad, nr. 62, mun. Chișinău, însă reprezentantul firmei categoric a refuzat să primească această sumă, invocând că este necesar să achite prețul nu pentru 0,8 m.p, dar conform calculelor pentru 10 m.p.

La 28 august 2014 a expediat oficial cu aviz poștal în adresa pârâtului cerere, prin care a solicitat să-i elibereze actele necesare pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra apartamentului din str. Iazului, nr.15, mun. Chișinău și că este de acord să achite suplimentar pentru surplusul de suprafață de 0,8 m.p. suma de 500 euro, expediind repetat o astfel de cerere și la 05 septembrie 2014. Ambele cereri au fost recepționate, însă nu a primit răspunsul pârâtului.

Afirmă reclamanta că, SC „Transprofil” SRL a încălcat pct. 2.5 al contractului- termenul de transmitere al apartamentului, conform căruia era stabilit pentru anul 2012, fără indicarea lunii, zilei.

Declară că, Acordul adițional nr. 3203.09.2013 întocmit de pârât la contractul nr. 32/2012 din 18 septembrie 2012, conform căruia s-a indicat că suprafața totală a apartamentului este de 68,8 m.p. și costul apartamentului constituie 46096,80 euro, este o clauză abuzivă inclusă de agentul economic.

Prin hotărârea din 28 aprilie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Galina Curoșu și s-a încasat de la SC „Transprofil” SRL în beneficiul Galinei Curoșu prejudiciul cauzat prin întârziere în sumă de 3675 euro sau echivalentul lor în lei RM conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii și cheltuielile de

judecată în sumă de 4410, 25 lei; s-a recunoscut dreptul de proprietate după Galina Curoșu asupra apartamentului nr. 32 str. Iazului, nr. 15, mun. Chișinău, cu număr cadastral 010040405601032; s-a respins acțiunea în partea încasării prejudiciului moral.

Prin decizia din 24 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de SC „Transprofil” SRL și s-a casat hotărârea din 28 aprilie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău în partea admiterii pretenției cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin întârziere și s-a emis în această parte o nouă hotărâre de respingere a pretenției cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin întârziere; în rest, s-a menținut hotărârea din 28 aprilie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

La 24 ianuarie 2017, Galina Curoșu și avocatul acesteia Valentin Ilașco au declarat recurs împotriva deciziei din 24 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin întârziere și menținerea hotărârii din 28 aprilie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

În susținerea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel în partea respingerii pretenției sale împotriva SC „Transprofil” SRL cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin întârziere ca ilegală și neîntemeiată, emisă contrar prevederilor art. 239 Cod de procedură civilă, deoarece concluzia instanței de apel rezultă din aprecierea greșită a probelor, contrar art. 130 Cod de procedură civilă și aplicarea incorectă, abuzivă și arbitrară a normelor de drept material și procedural.

Declară că, instanța de apel a respins această pretenție motivând în decizia sa că pct. 2.5 al contractului nr. 32/2012 din 18 septembrie 2012, încheiat între părți, nu prevede termenul de transmitere al apartamentului, fiind indicat anul 2012, fără indicarea lunii, zilei.

Susține că, aceasta este o concluzie eronată, abuzivă și rezultă din aprecierea greșită a probelor și din interpretarea neuniformă a normelor de drept material. Motivarea este o contradicție, deoarece instanța de apel indică că în contractul încheiat între părți nu este prevăzut termenul de transmitere al apartamentului și totodată indică că în contract este stipulat termenul - anul 2012, fără indicarea lunii, zilei.

Instanța de apel își motivează decizia sa conform prevederilor art. 32 al. (2) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor. În continuare, indică instanța de apel că prima instanță neîntemeiat a admis cerința reclamantei privind repararea prejudiciului material prin întârziere, deoarece prevederile Legii privind protecția consumatorilor nu sunt aplicabile speței, deoarece contractul încheiat între părți nu prevede expres, data, ziua, luna executării obligațiilor contractuale.

Relevă că, în contract este indicat anul, iar conform art. 264 alin. (1) Cod civil, termenul stabilit în ani expiră în luna și ziua respectivă al ultimului an al termenului. Termenul limită de transmitere al apartamentului în cauză era 31 decembrie 2012.

Precizează că, prejudiciul de întârziere nu a fost calculat pentru fiecare zi depășită în mărime de 10% din prețul lucrărilor, dar a calculat penalitatea de 10 % din costul lucrărilor.

Menționează că, nu-și poate realiza de 5 ani dreptul de proprietate asupra apartamentului, costul căruia a fost achitat integral la data încheierii contractului, iar pârâtul neconștiincios și dolosiv a indicat în contractul din 18 septembrie 2012 că suprafața totală a apartamentului constituie 58, 8 m.p., fiindcă el deja de 5 luni cunoștea că suprafața totală a apartamentului constituie 60,2 m.p, rezultând din măsurările efectuate de SRL „Geotop Grup” în luna aprilie 2012.

Indică recurenta că, în speță este aplicabilă Legea privind protecția consumatorilor, deoarece pârâtul în sensul prezentei legi a prestat servicii recurentei ca consumator.

Afirmă recurenta că, nu a acceptat tacit depășirea termenului, ori, în perioada aceasta a solicitat respectarea condițiilor contractuale asumate și respectiv în privința termenului de finalizare a lucrărilor, cât și darea în exploatare a casei de locuit.

Consideră contradictorie concluzia instanței de apel în această privință, deoarece în referința la cererea de apel a combătut faptul că contractul nu prevede termen, fiind indicat expres anul 2012, ca fiind anul de dare în exploatare a imobilului, iar decizia instanței de apel în acest sens nu este una motivată, deoarece s-a creat impresia că instanța de apel nu a dorit să o asculte sau nu a fost auzită.

Referitor la argumentul apelantului/intimatului că prima instanță eronat a aplicat prevederile art. 32 din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, dispunând încasarea penalității în mărime de 10% din valoarea contractului, remarcă recurenta că este neîntemeiat și se bazează pe interpretare eronată a prevederilor legale. Însăși dispoziția normei citate prevede exhaustiv modalitatea încasării penalității în mărime de 10% din prețul serviciului sau lucrării în cazul încălcării termenului de începere și finalizare a prestării serviciului sau executării lucrării, iar, în speță, conform clauzei contractuale, finisarea executării lucrărilor urmau a fi încheiate în anul 2012, adică nu mai târziu de 31 decembrie 2012. Astfel, referirea apelantului/intimatului la prevederile art. 21 alin. (2) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003 nu poate fi aplicată, deoarece dispoziția normei date reglementează drepturile consumatorului, dar nu obligațiile, iar ea-recurenta a demonstrat primei instanțe că pârâtul s-a aflat în întârziere, de aceea urmează să achite penalitate în mărime de 10%.

Instanța de apel a apreciat arbitrar probele prezentate și a comis erori de drept, care încalcă drepturile și libertățile sale, iar aceste încălcări în cumul au dus la soluționarea greșită a pricinii date.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 24 noiembrie 2016, iar Galina Curoșu și avocatul acesteia Valentin Ilașco au declarat recurs la data de 24 ianuarie 2017, ceea ce denotă că recursul este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Galina Curoșu și avocatul său-Valentin Ilașco și va casa decizia instanței de apel în partea casării hotărârii primei instanțe, cu menținerea în această parte a hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Din materialele pricinii rezultă că între SC „Transprofil” SRL și Galina Curoșu la 18 septembrie 2012 a fost încheiat contractul nr. 32/2012 privind construcția spațiului locativ, conform căruia pârâtul s-a obligat să construiască și să predea în proprietate bunul imobil –apartamentul nr. 32 în blocul locativ 1 (A), proiectul nr. 260/06-07, din str. Iazului, nr.15, mun.Chișinău, cu două odăi, amplasat la etajul 7, cu suprafața totală de 58, 8 m.p., iar reclamanta s-a obligat să achite costul apartamentului vizat (f.d.8-13). Prețul apartamentului, la încheierea contractului, a constituit 36750,00 euro (f.d.8 verso).

Conform pct.2.5 al contractului menționat, termenul de transmitere a apartamentului a fost stabilit pentru anul 2012 (f.d.8 verso).

Conform dispoziției de încasare nr. 215 din 18 septembrie 2012, Galina Curoșu a achitat suma de 592042, 50 lei, conform contractului încheiat (f.d.7).

Prin Acordul adițional nr. 32 din 03 septembrie 2013 la contractul nr. 32/2012 privind construcția spațiului locativ din 18 septembrie 2012, pârâtul SC

„Transprofil” SRL a indicat suprafața totală a apartamentului de 68, 8 m.p. și costul acestuia de 46096, 80 euro în loc de 58,8 m.p. și respectiv costul de 36750,00 euro, cum a fost stabilit inițial (f.d.19). În actul de primire predare pentru executarea lucrărilor interioare din 03 septembrie 2013, de asemenea, a fost indicată suprafața totală a apartamentului de 68, 8 m.p. (f.d.20).

La 17 aprilie 2012, SRL „Geotop Grup”, la solicitarea pârâtului, a efectuat măsurările suprafeței apartamentului, conform cărora suprafața apartamentul nr. 32 din str. Iazului, nr.15, mun.Chișinău, constituie 60,2 m.p.(f.d.22).

ÎS „Cadastru”, ca rezultat al solicitării reclamantei, la 28 iulie 2014, a efectuat măsurările aceluiși apartament, fiind stabilită suprafața totală de 59, 6 m.p.(f.d.18).

Reclamanta Galina Curoșu, prin cererea recepționată la 29 august 2014 de către SC „Transprofil” SRL(f.d.24), a solicitat pârâtului eliberarea actelor necesare pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 32 din str. Iazului, nr.15, mun.Chișinău, costul căruia l-a achitat la încheierea contractului, fiind disponibilă să achite suplimentar 500 euro pentru suprafața de 0, 8 m.p., stabilită conform măsurărilor ÎS „Cadastru”. Conform aceleași cereri, reclamanta a invocat că pârâtul insistă achitarea pentru 10 m.p. suplimentar și nu pentru 0,8 m.p., fiindu-i refuzat în acceptarea sumei date (f.d.23).

Astfel, Galina Curoșu, prin cererea de chemare în judecată depusă la 29 octombrie 2014 împotriva SC „Transprofil” SRL, a solicitat încasarea prejudiciului cauzat prin întârziere în sumă de 3675 euro, încasarea prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 32 din str. Iazului, nr.15, mun.Chișinău și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.5-7).

Prin hotărârea din 28 aprilie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Galina Curoșu și s-a încasat de la SC „Transprofil” SRL în beneficiul Galinei Curoșu prejudiciul cauzat prin întârziere în sumă de 3675 euro sau echivalentul lor în lei RM conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii și cheltuielile de judecată în sumă de 4410, 25 lei; s-a recunoscut dreptul de proprietate după Galina Curoșu asupra apartamentului nr. 32 str. Iazului, nr. 15, mun. Chișinău, cu număr cadastral 010040405601032; s-a respins acțiunea în partea încasării prejudiciului moral (f.d.68, 71-73).

Prin decizia din 24 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de SC „Transprofil” SRL și s-a casat hotărârea din 28 aprilie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău în partea admiterii pretenției cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin întârziere și s-a emis în această parte o nouă hotărâre de respingere a pretenției cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin întârziere; în rest, s-a menținut hotărârea din 28 aprilie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău (f.d.111-117).

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ Lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, instanța de fond, fiind investită cu judecarea pricinii, corect a ajuns la concluzia privind temeinicia cererii de chemare în judecată depusă de Galina Curoșu împotriva SC „Transprofil” SRL în partea încasării prejudiciului material cauzat prin întârziere.

Însă, instanța de apel aplicând și interpretând eronat normele de drept în raport

cu circumstanțele pricinii, a ajuns la concluzia de a casa hotărârea instanței de fond în această parte și a emis o nouă hotărâre de respingere a cerinței date.

În acest sens, Colegiul reține că instanța de fond corect a constatat încălcarea de către SC „Transprofil” SRL a pct. 2.5 al contractului nr. 32/2012 privind construcția spațiului locativ din 18 septembrie 2012, conform căruia termenul de transmitere a apartamentului a fost stabilit pentru anul 2012, fără indicarea concretă a zilei și lunii.

Instanța de recurs reține ca fiind rezonabilă constatarea instanței de fond precum că pârâtul SC „Transprofil” SRL și-a executat obligațiunea tardiv, ceea ce-i acordă dreptul Galinei Curoșu de a pretinde despăgubire, deoarece conform condițiilor contractuale întreprinderea este responsabilă față de beneficiar în virtutea obligațiilor asumate. Or, transmiterea în termen al apartamentului contractat către reclamantă, de asemenea, constituie o obligație a pârâtului, în sensul contractului încheiat.

Conform art. 602 Cod civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă. Repararea prejudiciului cauzat prin întârziere sau prin o altă executare necorespunzătoare a obligației nu-l eliberează pe debitor de executarea obligației în natură, cu excepția cazurilor când, datorită unor circumstanțe obiective, creditorul pierde interesul pentru executare. Dreptul creditorului de a cere despăgubiri în locul prestației se exercită în condițiile suplimentare de la art.609. Creditorul poate cere despăgubiri pentru întârzierea executării obligației doar în condițiile suplimentare privind întârzierea prevăzute la art.617. În cazul unui contract sinalagmatic, creditorul poate cere despăgubiri pentru neexecutarea obligației debitorului doar după rezoluțiune, conform art.737.

Conform art. 603 Cod civil, debitorul poartă răspundere numai pentru dol (intenție) sau culpă (imprudență sau neglijență) dacă legea sau contractul nu prevede altfel sau dacă din conținutul sau natura raportului nu reiese altfel. Este nulă orice stipulație care îl eliberează anticipat pe debitor de răspundere în caz de dol sau culpă gravă.

Conform art. 21 alin. (1) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, prestatorul (executantul) este obligat să asigure prestarea serviciului (executarea lucrării) în termenele și condițiile stabilite în reglementările specifice în domeniu sau stipulate în contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării).

Conform art. 32 alin. (2) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, în cazul încălcării termenelor stabilite, conform art.21, de începere și finalizare a prestării serviciului (executării lucrării) sau termenelor noi fixate de consumator, prestatorul (executantul) achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 10% din prețul serviciului (lucrării).

Conform aliniatului (4) al aceleiași Legi, plata penalităților și repararea prejudiciului nu exonerează vânzătorul, prestatorul (executantul) de îndeplinirea obligațiilor ce îi revin față de consumator.

Raportând circumstanțele pricinii la normele de drept material menționate *supra*, Colegiul conchide că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia privind obligarea pârâtului la plata prejudiciului material reclamantei cauzat prin neexecutarea în termen a obligației de transmitere a apartamentului.

Cu referire la ipoteza instanței de apel precum că în contract nu ar fi fost stipulat termenul de transmitere al apartamentului, deoarece ar fi fost indicat doar anul 2012, Colegiul menționează că chiar și în condițiile indicării doar a anului, fără a fi indicată mai concret ziua și luna finalizării lucrărilor și transmiterii imobilului către beneficiar, această circumstanță nu exclude obligația prestatorului de a-și onora obligațiunile în termen. Or, conform art. 264 alin.(1) Cod civil, termenul stabilit în ani expiră în luna și ziua respectivă a ultimului an al termenului.

Concomitent Colegiul relevă că instanța de apel constată inaplicabile speței prevederile Legii privind protecția consumatorilor în ceea ce privește repararea prejudiciului material cauzat prin întârziere, deoarece în contract nu ar fi stabilite expres data, ziua, luna executării obligațiunilor contractuale, însă instanța de apel ignoră faptul că termenul indicat chiar și ani, la fel, constituie un termen în baza căruia pot fi calculate anumite sancțiuni pecuniare.

Mai mult, reclamanta a pretins doar 10% cu titlu de prejudiciu material cauzat prin întârziere din costul apartamentului, ceea ce a și admis instanța de fond, dar nu 10 % pentru fiecare zi depășită.

Hotărârile instanțelor inferioare în partea recunoașterii dreptului de proprietate după Galina Curoșu asupra apartamentului nr. 32 str. Iazului, nr. 15, mun. Chișinău, cu număr cadastral 010040405601032 și încasării cheltuielilor de judecată, inclusiv și pentru asistență juridică în mărime de 4410 lei, precum și în partea respingerii cerinței Galinei Curoșu privind încasarea de la SC „Transprofil” SRL a prejudiciului moral se mențin fără modificări, deoarece în această parte actele de dispoziție nu au fost contestate de către partea recurentă.

Concomitent, Colegiul relevă că în cadrul judecării pricinii, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

În circumstanțele de fapt și de drept menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a aplicat și a interpretat eronat normele de drept material în raport cu circumstanțele pricinii și probele prezentate în partea casării hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a respins cerința Galinei Curoșu împotriva SC „Transprofil” SRL privind încasarea prejudiciului material cauzat prin întârziere, iar hotărârea primei instanțe în această parte este conformă prevederilor legale și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu verificarea și aprecierea probelor administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ Lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei contestate în partea casării hotărârii primei instanțe și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe în această parte.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f), art.445 alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ Lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de declarat de Galina Curoșu și avocatul său-Valentin Ilașco.

Se casează decizia din 24 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Curoșu împotriva Societății Comerciale „Transprofil” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin întârziere, încasarea prejudiciului moral, recunoașterea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecată, în partea casării hotărârii din 28 aprilie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău, cu menținerea în această parte a hotărârii din 28 aprilie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău.

În rest, se mențin decizia din 24 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 28 aprilie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Svetlana Filincova

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală